

איך הבאתי שלום

השבוע
עובר
ושב
האת
שלמה
כרנקי

לבנון

לי אמיל דיידו מה היה: אבל כל הזמן שם עין על החבילה של הלבן והמצברות שלו רע.

מה קרה זה, שאלוף מסביר לז'ק שהוא לא הרבה זמן יכול לרקוד שתי חתונות: גם לעשות בוחטות של דולרים מהעסק של החשיש שלו, בזמן שהגבול פתוח, וגם לא לעשות שלום. או ז'ק אומר: אנחנו לא יכולים עושים שלום.

מה קורה מזה, אומר לי אמיל דיידו, שי אנחנו מפסיקים באופן זמני הסרנספורטים. החבר שלו האלוף מבקש זה, בשביל שו'ק יראה מה זה כשאיין שלום, בבקשה. שיח' זור להעביר החשיש בים, אנחנו נראה לו.

ובאמת, אני כמה ימים נוסע רק בשרי גבינה, בלי נפאס, ופיתאום — בוס-טראח, אני שומע תפיסה גדולה, שני טון חשיש בי ים, ועוד יום-יומיים עובר, בוס-טראח, גם הרואין תפסו.

עובר עוד יום, אני מקבל טלפון מאמיל, דיידו, הוא אומר לי, תשים תחת שלך בספיישל תבוא אצלי בבית בזביון.

בא אצל אמיל בבית, האשה נותנת לי כבוד, מלבישה אמיל במעיל נוסעים, באים בארמון שר ז'ק, הוא יש לו פרצוף של הלוייה, כמה הוא כן-ראדם תרבותי לבוש כמו צרפתי, הוא מקלל עכשיו כבוד אחד יש לו באסטה בשוק-הכרמל, כבר אני יודע

למה, כי אמיל סיפר לי בדרך שכל החשיש וכל ההרואין מה תפסו זה של ז'ק שמאיל, וכל מה הוא הרותיח בחודש, הלך ביומיים, יותר גרוע מבק המרוחתי.

בקיצור, אני יושב בחוץ בזמן הם מדבר רים בפנים, בדרך בחזרה אמיל זורח כמו אחרי שמכזים מנצחים את הרוסים, הוא אפילו שר שיר אחד יוונית אחד צרפתי, וגם עברית הוא שר: וכשיבוא, יבוא שלום.

בקיצור, מחר אנחנו עוד פעם בארמון של ז'ק, עוד פעם מכונת-ארמיקה מיספר שחור שם, אני יושב בחוץ עם נהג של האלוף מתי הם מדברים בפנים, ובדרך חזרה אמיל דיידו מספר לי מה הולך, ורק אומר: אם אתה פותח פה גדול שלך, באים סותמים לך אותו ברג, זה ככה: ז'ק אומר

מה הוא מספר לי, הוא ככה: ז'ק אומר שהוא רוצה אוטוסטרדה חשיש מהשדות

רים, אבל בדרך בחזרה אמיל מסביר לי מה הולך.

מישפחה של זה ז'ק, מישפחת שמאיל, מישפחה נורא חשובה בלבנון. למה חשור בה? כי הכי הרבה שדות של חשיש יש להם שם. מי יש לו הכי הרבה שדות של חשיש, יש לו הכי הרבה כסף, מי יש לו הכי הרבה כסף, יש לו הכי הרבה חיי-לים. ומי יש לו הכי הרבה חיי-לים, נעשה ראש-ממשלה, ז'ק בעצמו, אומר לי אמיל דיידו, הולך עכשיו נהייה שר, עוד לא יר דעים איזה, אבל את, ואללה, אני שומע זה, משתגע! זה נותן לי חשיש הולך נהייה שר!

וזה לא הכל. עוד אומר לי אמיל, שעכ' שיו ז'ק רוצה למכור גם מהלבן, הרואין, יעני, למה לא? אבל עכשיו צריך לארגן הרבה כסף, וצריך לארגן גם פוליטיקה. מה לארגן פוליטיקה? אני שואל. דיידו, אומר לי, אמיל, אתה עוד תראה. ועוד הוא מסביר לי שהשוק איפה ה-

איך הצרפתים עושים, נותן לי לשבת, ו- הרבה כבוד, וגם בחזרה באה, מביאה קפה הטעם שלו כמו תרופה נגד שילשול, אני אומר לאדון ז'ק מה אמר לי אמיל דיידו להגיד, אני מחר מביא ככה-וככה דולרים, ואדון ז'ק מביא לי ככה וככה נפאס, הולך? אדון ז'ק נראה מבסוט, רק של אמיל דיידו: כל יום? זה אמיל לא אמר לי כלום, אני אומר לו: מחר אני מביא חשובה.

טוב, חוזר במחנה, שם התחת בספיישל, נוסע בלמטה של הכרם, אמיל נותן לי חבירי לה דולרים, אפשר לקנות איתה בנק קטן, נוסע בחזרה, בא לבית של ז'ק בכפר הזה, לא חשוב שם שלו, מביא לז'ק חשובה של אמיל דיידו: כל יום! ז'ק מביא פועל שלו, נותן לי ארבע שקים יפים, אני שם אותם בגג של האוטו-מקורר, אף שטר-מהי שוטר לא יכול לראות שמה.

חוזר במחנה, שם תחת בספיישל, בא אצל אמיל בלמטה של הכרם, שם אצלו

איך נסעתי בארמון של ז'ק שמאיל, נתתי בוחטה של דולרים, קיבלתי 4 שקים חשיש, וגם איך נסעתי בארמון של ז'ק שמאיל, והצליחה מילחמת שלום החשיש!

שלו עד קאהיר. אלוף אומר לו: זאת אומר רת גשרים פתוחים, אומר לו ז'ק: זה אני מסכים, אבל לא שלום, רק גשרים פתוחים אוטוסטרדה, אומר לו אלוף: הולך, ואם אומר אמיל דיידו: ואיך אני בא פה? אומר אלוף: אמיל צודק, איך אני בא פה? צריך גם כניסה חופשי בשביל יש-ראלים. אומר ז'ק הולך, כניסה חופשי כן, אבל שלום לא, אומר אלוף: הולך, וככה נגמר.

טוב, ככה אני הבאתי שלום עם לבנון. אני יודע לא קוראים לזה שלום, אבל יש נשי רים פתוחים אוטוסטרדה, יש גם כניסה חופשי ישראלים, הולך.

טוב, אני הבטחתי לאמיל לא מספר אף מילה, או אני לא מספר לכולם, אך רכ, גם ואתם תשמרו בסוד, אל תגלו אף אחד, גם אל תגלו אף אחד מה אמר לי אמיל דיידו אחרי נגמר הסיפור: דיידו, הוא אומר לי, זה לא שלום הגליל, זה שלום החשיש, זה דיידו.

חשיש הולך, זה קצת אחוזים תליאביב, אבל כל היתר הסחורה הולך מצריים דרך הגבול. עכשיו אדון ז'ק כבר לא צריך לשלוח סחורה מצריים באוניות, שזה ב- יוקר, יכולות לטבוע והכל — עכשיו יכול הוא לשלוח הסחורה על האדמה, הכל בנוף גרפולבס.

טוב, עכשיו מביא אמיל דיידו בוחטה דולרים מספיק לקנות גם בנק גדול, ומתי אנחנו עלי-ארמון של ז'ק, אני רואה פיתאום מכונה אמריקה מיספר שחור, יע' ני צבא, אני רוצה לסובב ההגה ולעוף מ- שם, אבל אמיל אומר לי: אל תיקח דאגה בלב שלך, זה את חביר שלי, אנחנו נכנסים בפנים, ובאמת אני רואה שזה חביר של ז'ק, אלוף אחד, שמיר קוראים אותו אני חושב. הוא ואמיל הרבה שיפדים אכלו ביחד בכרם.

עוד פעם אני יושב בחוץ ומתכה, שותה קפה נגד שילשול מעשן צינגלה שנותן לי אחד שומר בחוץ, וגם הנהג של האלוף מעשן איתנו, ועוד פעם בדרך חזרה מספר

סחורה, עוד פעם נותן לי אמיל חבילה דולרים בשביל עוד בנק קטן, וקצת דולי רים בשבילי, גם כן חבילה יפה, אולי מספיק בשביל חברה-ביטוח.

ככה כל יום, שבוע, חיילים של צה"ל עלי-יד ביירות כל יום אוכלים בשר-גבינה שאני מביא להם, ואני כל יום עושה לי בצד חבילה קטנה מספיק חברה-ביטוח, בסוף של השבוע אומר לי האדון ז'ק, שכבר אנחנו חברים: רק נפאס? אני אומר לו אני שואל את אמיל, בא אצל אמיל, כבר יש לו חתיכה אחרת, אבל אני עוצם עין בלתי-מכוונת, שומע אמיל השאלה של ז'ק נדלק לגמרי, אומר לי: אתה יכול מביא אותי אצל ז'ק? אני אומר: אין בע' יות, רק תשים מעיל גדול תשב כמה קיי לומטר במקרה עד שאנחנו עוברים הגבול.

יאללה, נוסעים בחזרה בספיישל, עוב' רים הגבול אין בעיות, בא אמיל דיידו יושב אצלי בקבינה, אנחנו נוסעים אצל ז'ק, אני לא יושב איתם מתי הם מדבר-

לא אשתו, אבל אני עוצם עין בלתי-מכוור נת, לא עניין שלי זה, אומר אני לאמיל: ככה יצא, אני בלבנון, נוסע-חוזר כל יום, אומר לי אמיל: דיידו, נפלת מהשמיים, תצאי רגע מותק, זה הוא אומר לחתיכה, לא לי, הוא שם מים על האש בשביל קפה, בינתיים מגלגל צינגלה קטן, ומסביר לי מה הוא רוצה ממני, אני אומר לו: ארקה, טוב, חוזר בלחנה, נוסע בלבנון, עוד לא מגיע למחנה עלי-יד ביירות לוקח ימינה בסיבוב לפי מפה שאמיל נתן, נוסע קצת קילומטרים מגיע לכפר, השם שלו לא חשוב, בא באמצע של הכפר שואל: איפה אני מוצא מישפחת שמאיל, בקצת ערבית שאני יודע, שולחים אותי בארמון בצד של הכפר וקצת למעלה, נראה כמו הקרמלין, אני שם משאית שלי בצד, נכנס בפנים ואומר: אני רוצה מדבר עם ז'ק, מביאים אותי חדר גדול כמו המיגרש של שימשון הכל בפנים עץ עתיק, ואיש אחד לבוש פרנזי יושב מאחורי שולחן, הגדול שלו כמו המיגרש של מכוני, נותן לי לחיצה ביד